

C 761/16 Sygn. akt I C 761/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Grzelak

Protokolant: Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 10277,10 zł

I zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 10277,10 zł (dziesięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt siedem złotych dziesięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości sumy 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2 % od dnia 15 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 5331,00 zł (pięć tysięcy trzysta trzydzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 761/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. pozwem z dnia 15 kwietnia 2016 r. (data stempla pocztowego) wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 10277,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie I Nc 734/16 wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Ciechanowie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany (...) w C. złożył w ustawowym terminie sprzeciw od w/w nakazu zapłaty. Wnosił o oddalenie powództwa lub o rozłożenie należności na 6 równych miesięcznych rat, a nadto postulował zawarcie ugody oraz wnosił o nieobciążanie kosztami procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że w jego ocenie powód bezzasadnie doliczył sobie do kwoty należności głównej wynikającej z faktur VAT odsetki ustawowe w wysokości 8 %. Ponadto wskazał, że przepisy przejściowe zmienionej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych nakazują w przypadku transakcji handlowych zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów

ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosować przepisy dotychczasowe.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, jednocześnie nie wyraził zgody na zawarcie ugody oraz opanował przeciwko rozłożeniu dochodzonej należności na raty.

W uzasadnieniu swojego pisma wskazał, na zapisy ustawy z dnia 12 czerwca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw i ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, kodeksu cywilnego oraz art. 2 pkt. 7 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, zgodnie z którym to „ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach” oznaczają odsetki proste za opóźnienia w płatnościach w wysokości równej sumie stopy referencyjnej i co najmniej 8 punktów procentowych. Stopa referencyjna dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro stanowi równoważną stopę procentową ustalaną przez ich krajowy bank centralny. W jego ocenie prawodawca europejski wskazał, że odsetki za opóźnienie w płatnościach w transakcjach handlowych powinny być ustalane w oparciu o stawkę procentową większą niż 8%. Tym samym wierzyciel w transakcjach handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie nowelizacji ma możliwość naliczania odsetek za opóźnienie – do 22 grudnia 2014 r. (odsetki ustawowe w wysokości 13%), od 23 grudnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (odsetki ustawowe / podatkowe w tej samej wysokości, tj. 8%) i od 1 stycznia 2016 r. (odsetki podatkowe w wysokości 8%).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz (...) w C.(...) łączyła zawarta w dniu 1 sierpnia 2014 r. umowa dostawy leków do apteki szpitalnej, zgodnie z „zestawieniem asortymentowo – wartościowym” stanowiącym załącznik do umowy. Umowa obowiązywała w okresie roku od daty jej zawarcia. Szpital zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (umowa wraz z załącznikiem k. 19-23).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. dostarczał towary zgodnie z zapisami umowy i wystawił z tego tytułu faktury VAT na łączną kwotę 9001,80 zł:

- nr (...) z dnia 11 sierpnia 2014 r. na kwotę 2953,80 zł (termin wymagalności 10 września 2014 r.);
- nr (...) z dnia 20 sierpnia 2014 r. na kwotę 3024,00 zł (termin wymagalności 19 września 2014 r.);
- nr (...) z dnia 1 sierpnia 2014 r. na kwotę 3024,00 zł (termin wymagalności 1 września 2014 r.) (zamówienia k. 28-29, faktury VAT k. 24-28).

(...) w C. nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości towaru oraz formy i sposobu zapłaty. Wezwany pismem z dnia 1 kwietnia 2016 r. do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczenia, dotychczas nie zapłacił należności (wezwanie do zapłaty k. 30).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. skapitalizował odsetki od należności głównej w kwocie 9001,80 zł według stanu na dzień 14 kwietnia 2016 r. na kwotę 1275,30 zł (wyliczenia salda należności k. 5).

(...) w C. nie uregulował w/w należności (bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur VAT, które nie były kwestionowane. Pozwany nie kwestionował tego, iż powód w ramach umowy dostarczył mu towar, jak też tego, że za niego nie zapłacił.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa dostawy. Stosownie do art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił zobowiązanie i dostarczył zamówione towary, zaś następnie w dniach: 11 sierpnia 2014 r., 20 sierpnia 2014 r. i 1 sierpnia 2014 r. wystawił faktury VAT odpowiednio nr (...) na kwotę 2953,80 zł (termin wymagalności 10 września 2014 r.), nr (...) na kwotę 3024,00 zł (termin wymagalności 19 września 2014 r.) i nr (...) na kwotę 3024,00 zł (termin wymagalności 1 września 2014 r.), zaś odbiorca odebrał rzeczy, ale nie zapłacił ceny. W związku z powyższym roszczenie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował wysokości należności za wydany mu towar oraz terminu wymagalności należności, a jedynie stopę procentową wg. której powód naliczał odsetki. Do chwili wytoczenia powództwa pozwany szpital nie zapłacił dochodzonej pozwem należności.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych obowiązującej w dacie zawierania transakcji handlowych objętych żądaniem pozwu – umowa z dnia 1 sierpnia 2014 r. dostawy leków do apteki szpitalnej (art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw). Zgodnie z art. 4 cytowanej ustawy transakcją handlową w rozumieniu ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Zakresem ustawy objęte są zatem umowy zawierane w związku z wykonywaną przez strony tych umów działalnością, w których obowiązek zapłaty stanowi ekwiwalent świadczenia niepieniężnego w rozumieniu przepisu art. 487 § 2 kc, którym to świadczeniem niepieniężnym jest dostarczenie towaru lub świadczenie usług. Dodatkowo ustawodawca w przepisie art. 2 ustawy sformułował katalog podmiotów, które powinny być stronami transakcji handlowych, aby do tych transakcji mogły znaleźć zastosowanie postanowienia umowy.

Zgodnie z art. 2 pkt 1-3 powołanej ustawy, stosują się ją do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są:

- 1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.

Niewątpliwie strona powodowa, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, do którego stosuje się ustawę o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Zdaniem Sądu powołaną ustawę stosuje się również do strony pozwanej (art. 3 pkt 3 cytowanej ustawy). Strona pozwana mimo, że zgodnie z ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej nie jest przedsiębiorcą, to zaliczana jest do jednostek sektora finansów publicznych i podlega obowiązkowi stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych. Przepis art. 3 Prawa zamówień publicznych wymienia podmioty udzielające zamówień publicznych, a wśród nich – w ust. 1 pkt 1 – jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych. Podmiotami zaliczonymi do jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych są w obecnie obowiązującym stanie prawnym podmioty wymienione w art. 99 ustawy o finansach publicznych, tym także samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej.

Mając zatem na uwadze, że strony w niniejsze sprawie są podmiotami, które mogą być wyłącznymi stronami transakcji handlowych, w związku z prowadzoną przez siebie działalnością, i zawarły umowę, której przedmiotem było odpłatne dostarczenie towaru należało uznać, że w niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy powołanej ustawy.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§ 2). Natomiast stosowanie do art. 359 § 3 kc, Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość odsetek ustawowych, kierując się koniecznością zapewnienia dyscypliny płatniczej i sprawnego przeprowadzania rozliczeń pieniężnych, biorąc pod uwagę wysokość rynkowych stóp procentowych oraz stóp procentowych Narodowego Banku Polskiego. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych poczynając od dnia 15 grudnia 2008 r. wysokość odsetek ustawowych wynosi 13% w stosunku rocznym, natomiast zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych poczynając od dnia 23 grudnia 2014 r. wysokość odsetek ustawowych wynosi 8% w stosunku rocznym.

Strony umowy powyższe uregulowały analogicznie w § 6 ust. 8 umowy, zgodnie z którym w przypadku niedotrzymania terminu płatności, wykonawca (powód) może naliczyć odsetki w wysokości ustawowej.

Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3.

Powołany wyżej przepis Ordynacji podatkowej – wskazuje, że stawka odsetek za zwłokę jest równa sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8%. Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych ogłoszono, że poczynając od dnia 4 lipca 2013 r. stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 10,00% kwoty zaległości w stosunku rocznym, natomiast zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 10 października 2014 r. w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych ogłoszono, że poczynając od dnia 9 października 2014 r. stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 8,00% kwoty zaległości w stosunku rocznym

W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, która do ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wprowadziła m.in. zmiany: dodała art. 4a, który stanowi – „do transakcji handlowych nie stosuje się przepisu art. 481 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny” oraz art. 8 ust. 1 otrzymał następujące brzmienie – „W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.".

Natomiast w art. 55 ust. 2 - w przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe i art. 56 - do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, do opóźnień w zapłacie dotyczących wierzytelności wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, które to opóźnienia powstały po dniu 1 stycznia 2016 r., stosujemy odsetki za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. obecnie - jak wykazano powyżej - 8 %), gdyż w/w przepisy o transakcjach handlowych stanowią *lex specialis* wobec przepisów kodeksu cywilnego, a zatem wyłączają możliwość naliczania odsetek wynikającej z art. 481 § 2 kc w wysokości 7 % (wysokość obecnie obowiązujących odsetek ustawowych za opóźnienie - Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r., jeśli źródłem wierzytelności jest transakcja handlowa w rozumieniu w/w przepisów. Jednak w przypadku opóźnień w płatnościach, które powstały do dnia 31 grudnia 2015 r. istnieje możliwość wyboru reżimu prawnego wysokości odsetek za opóźnienie, tj. odsetek wynikających z art. 481 kc (w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 r.), bądź też art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (również w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 r.)

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie wskazanym w umowie, powielonym w treści faktur VAT. Skoro pozwany nie uiszczył należności w tych terminach, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z treścią wyżej cytowanych przepisów.

Stosownie do art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W niniejszej sprawie zgodnie z uprawnieniami wynikającymi z treści powyższych artykułów, powód skapitalizowała odsetki ustawowe w łącznej kwocie 1275,30 zł wyliczone od dnia wymagalności faktur do dnia 14 kwietnia 2016 r. i wniósł o ich zasądzenie łącznie z należnością główną, tj. kwotą 9001,80 zł od chwili wtoczenia powództwa, tj. od dnia 15 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty.

Wobec powyższego Sąd zasądził dochodzoną pozewem należność zgodnie z żądaniem, tj. zasądził od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 10277,10 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości sumy 200 % podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2 % od dnia 15 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, o czym orzekł w pkt I wyroku.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego szpitala o rozłożenia świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany ograniczył się jedynie do złożenia wniosku o rozłożenie świadczenia na raty w sprzeczności od nakazu zapłaty, uzasadniając go ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za 2015 i część 2016 roku (stan na 29 lutego 2016 r.), sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2015 r., rachunek zysków i strat za rok obrotowy 1 stycznia - 29 lutego 2016 r. oraz zawiadomienie o wszczęciu wobec niego postępowania egzekucyjnego. Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, ale biorąc pod uwagę to, iż należność nie jest stosunkowo wysoka, zaś pozwany do czasu wytoczenia powództwa nie podjął żadnych rokowań z powodem w tym zakresie, to trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uiszczy zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty. Wskazać należy, że według stanowiska doktryny odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia

w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504).

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 kpc., uznając za zasadne obciążenie pozwanego zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w całości, o czym orzekł w pkt II wyroku. Na koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 514,00, zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, w łącznej kwocie 4817,00 zł,. Koszty zastępstwa procesowego zostały ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.